

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N

Ø

R

R

E

I

NR. 12 · 1966 · 58. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Sagen selv kom med Kristus (Kol. 2, 17).

Under en forhandling kan der blive sagt: Lad os nu komme til sagen. Det, der er gået forud, har været forberedelse til at komme til sagens kerne. En overlæge kan sige til en patient: På tirsdag går vi til sagen. Det vil sige den operation, som kan medføre helbredelse. Der kan gå noget forud for sagen selv, nemlig: Forberedelsen!

Vi står foran julen, og selv om nogle vil hævde, at Jesu fødsel traf mennesker uforberedte, så kommer vi ikke udenom, at Jesus selv, hans disciple og den første kristne menighed fik øje for, at alt det, der forkyndes i vort gamle testamente, var en forberedelse for Guds frelsesgerning i Jesus Kristus. Der er i Kolossenserbrevet, hvorfra ovenstående sætning er taget, tale om ting, der er en skygge af det, der skulle komme, og så siges det: *Sagen selv kom med Kristus*. Lad det da være en julehilsen til os, i dette tilfælde: vor skole, vor skoles forstanderpar, lærerstab, elever, nuværende og tidligere, øvrige personale, skolens bestyrelse og venner. Sagen selv kom med Kristus. Jeg synes, at der er perspektiv i denne sætning. Det er

sagens kerne, det er julens kerne, det er vor frelses kerne. Læser vi videre i Kolossenserbrevet peges der på, at det betyder et nyt udgangspunkt for livet, en ny livsretning og et nyt mål. Der er her noget at overveje og fordybe sig i. Sagen selv kom med Kristus. En adventssalme tolker sagen således:

Nu må skyggen bort sig vende,
billedværket har nu ende,
hvad skal offerdyrets blod?
Jesus gav os evig bod . . .

Mose rige nu ophører,
Kristi friheds ånd os fører
borte er al trældoms frygt,
hvo Guds nåde ret har søgt
kan sig i vor frelser fryde,
børnefriheds stand at nyde
Halleluja - Halleluja!

Med budskabet: Sagen selv kom med Kristus, ønskes en glædelig jul og et velsignet nytår til alle, som disse linier kommer for øje, og vi er fælles om ønsket om Guds fortsatte velsignelse over vor skole under motøet: Bed og arbejd.

E. Mejdahl.

ADVENT

I aften, da vi tændte det første lys og sang de gamle kendte salmer, gik tankerne på langfart til jer alle. Rundt om i danske hjem sad I med børn og børnebørn og forberedte jer på julens komme. Nogle af os lod også tankerne gå tilbage, måske til 1. søndag i advent for år tilbage, da flokken i hjemmet var større. De flyver så hastigt af reden vore unger, er måske langt borte, borte fra vor omsorg og beskyttelse. Fik vi lagt frø i hjerterne i tide, er vi vort ansvar bevidst, mens tid er, og har vi reserver, hvis det kniber? - Nogle af os fik det glade sind, det frejdige mod, og os kan det vel aldrig gå helt ilde.

Nogle var bare gode. Jeg har truffet så mange og øst af deres rigdom. Det er dem, man går til, når byrderne bliver større, end skuldrene kan bære. De virkeligt gode mennesker har aldrig nok i deres eget, bliver aldrig hoffærdige over egen indsats, vil gerne være alles tjener, har tid, har råd - også når der skal spyttes i de mange indsamlingsbøser. Behøver de at være kristelige? Jeg tror det ikke. Et kristent menneske er jo ikke bedre, *har* det bare bedre.

Så vil jeg da ønske for jer alle, at disse forberedelsens dage må blive gode og rige, at vi må have plan i det, så vi husmødre, hvad enten vi bare går hjemme eller har

noget ved siden af, ikke må være trætte, når vore store børn kommer hjem.

Nogle af dem skal prøve en jul uden for hjemmet for første gang, fordi deres arbejde kræver det. Vore syge skal jo passes, hvad enten det drejer sig om almindelige sygehuse, statshospitaler eller åndssvagehospitaler. Angående det sidste skulle der vel ikke være en eller anden forhenværende elev, som kan slå et rigtigt slag for: „De glemte børn?“

For få år siden kendte jeg intet til disse børn, men nu har to af mine egne børn deres arbejde blandt sådanne. Den ene har det som et led i sin uddannelse, den anden har det som sit lykkelige job. „Er de ikke yndige, mor?“ spørger hun, når jeg får lov til at kigge ind på afdelingen. Og - *nu* kan jeg se, de er det, for når man ser gennem kærlighedens briller, er alt kønt.

Nå, nu er det morgen. Mis og jeg er de eneste vågne, vi er morgenmænd - somme tider. En ny dag, en ny uge ligger ubrugt foran en. Vil den bringe, hvad vi venter, eller noget helt andet?

Jeg skal besøge en af mine gode veninder næste lørdag-søndag, og hvor jeg glæder mig til at snakke, til at le. Jeg fandt hende på Nr. Nissum højskole for snart 30 år siden - trofasthed i alle livets vilkårligheder - venskab, du min rige kilde!

Jeg skal nok lade være med at regne med spalteplads i elevbladet i hver måned, og jeg bliver ikke fornærmet, om I forkorter eller helt udelader dette, det var måske bare „en snak med mig selv“ en tidlig morgen.

Ingeborg Møller, f. Lorenzen (1938).
Hokkerup pr. Tørsbøl.

Atter får vi lov

til at opleve advent, den skønne tid, hvor man forbereder sig til jul.

Men hvordan forbereder vi os så?

Julen er ikke bare gaver, god mad og en masse pynt. Det er ikke godt, at der forud er en jagen og en travlhed uden lige, så man er fuldstændig afkørt og lidende af en overhåndtagende træthed, når juleaften kommer. Julen er en fest til Guds ære. Vi må ikke glemme, at den bedste julegave har vi fået fra Gud, nemlig Jesus Kristus.

Lad os også huske at tænke på dem, der er borte fra hjemmet juleaften, og dem, der arbejder for andre, sygeplejersker, jernbanefolk, politi osv. Vi må heller ikke glemme at skrive julehilsener. Hellere må vi købe 10 julekort for meget end ét for lidt. Et lille julekort kan være til glæde og opmuntring hos modtageren - især blandt gamle og ensomme og ikke at forglemme de syge. Det fortæller dem, at de ikke er glemte.

Måtte vi så holde en kristen jul og ikke glemme jule-evangeliet, Luk. 2, 1-20. Måtte vi folde vore hænder og bede stille til Gud: O, Jesus, dig at finde er nu vor hele agt.

Hermed sendes alle bladets læsere ønsket om en god og velsignet jul. En særlig hilsen til staben på skolen og til sommerholdet 1954.

Johanne Dahl Madsen.

Stor tak, Johanne og Ingeborg; tak, fordi I skriver lige fra hjerterne. *A. Kr.*

Julen 1966

*Ind under jul hvor er det trist,
snefog og kulde og korte dage!*

Ja, sådan kan tilværelsen se ud ved en overfladisk betragtning, medens dette skrives, ligger sneen over den kolde, våde jord, der tilsyneladende livløs har trukket sig ind i sig selv, som for at samle ny styrke og ny kraft til bedre tider.

Mennesket, små, grå mennesker som silhuetter eller mørke punkter dukker de nu og da ud af decembers grå tåge for atter at forsvinde som aftenskygger, der til sidst forsvinder i skyggen af jorden selv. Knuget af mørket omkring sig derude, af mørket i menneskehjertet, knuget af kulden, der slår én i møde, når en dør slås åben ud til rimfrostnatten. Tungt ligger natten, vinternatten og ruger, vinder hvert døgn et minut fra vor dag. Mindre og mindre bliver nattens erobring, indtil det store afgørende slag.

Solhverv vidunder vor dag har vundet, lyset er fortit og mørket er bag. Af fryd strækker spiren i muld sig en tomme; nej, død skal ej vinde, kun liv er vor sag, af glæde på himlen en ny stjerne kommer, nej, livet stryger aldrig sit flag.

Midt i en mørk tid med dvale og kulde bringes i stilhed af fortid en grøde, af livskraft af glæde af fryd og til fred. Æren alene er hans i det høje, som steg med sit solhverv til mennesket ned.

*Midt udi mørket og jordens kuld',
medens vor sol er ved at dale,
stiger vor Herres op som jul,
bli'r det Sankthans i himlens sale;
netop som jord ej mer' kan råde,
kommer et frelsens væld af nåde,
så kommer jul.*

Med disse ord ønsker vi alle skolens og vore venner, elever, forhenværende såvel som fremtidige, en god og velsignet jul.

Familien Vestergaard.

VI HAR ET HJERTE

- ikke bare i julen

Vi har et legeme, der kan dirre af spænding, ryste af angst, stivne af skræk, krumme sig af latter og strække sig ud i glæde. Der er en nøje forbindelse mellem vor sjæls-tilstand og vor krop. Vi må tage et tilbørligt hensyn til legemets røgt og pleje.

Vi har en forstand. Nej, det er ikke altid lige mærkbart for andre, det kan siges, og vi fik ej heller alle lige meget af den vare. Nu kan et menneske jo have en god forstand, men få kundskaber, - have mange kundskaber og dog opføre sig som en torsk, være klog uden at være vis, for den vise ved noget om, hvad det er at være. Det skal siges: det er nyttigt at erhverve sig kundskaber, at bruge sin forstand, at lade tanken stige og synke og søge vidt ud til alle sider.

Vi har et hjerte. Hjertet! Hvad er det? Noget udefinerligt, vort inderste væsen, det egentlige menneske. - „Fra hjertet udgår livet.“ Grundtvig skrev om tiden på Egeløkke:

„Der jeg det lærte med smerte,
at jeg og havde et hjerte,
at jeg som dåre min lid
satte til kundskab og vid.“

Hvad findes der ikke af vor slægt i os! Willy August Linnemann har i sine romaner „Bogen om det skjulte ansigt“ og „Døden må have en årsag“ gravet sig 7 slægtled tilbage for at finde årsagen til et mord. - I slutningen af Jacob Knudsens bog „Mod“ fortælles, at Luther, da han følte døden nærme sig, for sidste gang ville se malmlejerne, hvor hans far havde slidt, og hvor han selv havde leget som dreng. Nu står han der og ser sig omkring: „Ja, her har han gået, den gamle. Ham skylder jeg alting. Der er ikke andet i mig end ham og så, hvad der er fra himlen.“ . . .

Vore omgivelser er med til at danne os. Tænk på, hvad der vælter ind i hjemmene: radio, fjernsyn, ugeblade, tegneserier, bøger, åbne samtaler osv. Vi kan ikke gå uden for tiden, vi er tidens børn, vore børn er tidens børn, vore unge er tidens unge. Skole og hjem må tage til efterretning, at ungdom ser, hører, lærer, hvad der er fremme nu. Fagtrængselen øges i skolerne, mindre tid til åndsfagene, mindre stilhed og fred i de store skoler. Det mærkes langt ind i højskoler og efterskoler. Det er ingen god tid for hjertet.

Var der så i hvert hjem en mor som Karen Solbakken: „ . . . hun sad på et sted, som solen bar stråler hen på,“ en mor som Signe Ricard: - hun var der altid. Om vi så som voksne kan drømme os tilbage til barndommens verden og som Markus Lauesen i „Den rige Vandring“ og „Mor“ kan tage de to kære i hånd og gå med dem gennem det tabte land. Om vi kan have sindet opladt for alt stort og skønt herneden, som Grundtvig havde det efter 1805-6. Om vi som de gamle munke i Tvis Kloster altid har en lampe tændt ud mod vejen, et tegn på, at her er nogle, der vil hjælpe så langt, de kan. Om vi dog i vore hjerter må have det evige livs ord, ordet fra Guds verden, ordet med de vældige kræfter i sig - de er stærkere end døden, så har vi nok fundet ind til det „at være“.

Så skal legemet ikke forsømmes, så skal forstanden ha', hvad den trænger. Det lys, der er tændt i vore hjerter, julens velsignede lys, det skal skinne ud over hele vor tilværelse, ud til vor næste, det skal give livet indhold og mening.

Velsignet jul til alle bladets læsere og tak for trofasthed over for vor skole.

Fam. A. C. Nielsen, Vinderup.

Velkommen igen, du højtidsfest

*Velkommen igen, du højtidsfest,
vor barndoms glæde, velsignede gæst,
hvis salmer vi aldrig kan miste.*

*Kom ind i vor stue, vor trofaste ven,
og giv os vor dybe forventning igen,
lys alt det bitre og selviske hen,
der gør os så golde og triste.*

*Bring til vort hjerte forjættelsens bud,
den hilsen, hyrderne hørte fra Gud,
vor Fader, der bor i det høje.*

*Og lad det under, at Gud er os god,
forvandle os ind til vor væsens rod,
til stille vi stråler af fred og af mod,
så lyset står tændt i vort øje.*

*Kom, julebudskab, kom til os ned,
du er jo det eneste værn, vi ved,
mod verdens og hjertets kulde.*

*Vi kommer som børn til din faderfavn:
O, Herre, velsign os i Jesu navn,
og fyld vort hjerte i glæder og savn
med freden den underfulde!*

Af Mads Nielsen.

KOM

*lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!*

Med disse linjer vil vi gerne sende vore kær-
ligste tanker og vore bedste ønsker for julen
til alle bladets læsere. Vi tænker meget ofte
på tidligere elever og medarbejdere, og ved
juletid er det, som tankerne særligt går til
dem, vi sjældent ser, dem langt borte. Der-
for sender vi en særlig hilsen til dem på
Grønland, Færøerne og Island.

Kirsten, Agnes og A. Kristensen.

*Juletid, din stjerne tænder
lys ved lys trods jag og id.
Julefred, gid ej du ender
med den korte juletid.*

Dette vers har jeg på et lille broderet væg-
stykke med julemotiver. Det blev hængt op
til 1. søndag i advent, og mine øjne faldt på
det, da jeg skulle skrive denne lille julehilsen.

Det skal så være mit juleønske for jer alle,
at julefreden ikke må slutte med juledagene,
men at den må vare også i det nye år, der
ligger foran os.

Glædelig jul - godt nytår!

„Jeppe“.

Glædelig jul!

I en bog, som flere nuværende og forhen-
værende elever har læst her på skolen, giver
to drenge hinanden hånden som tegn på, at
alt skal være tilgivet imellem dem, og deres
leder siger: „Jeg ved udmærket godt, at et
håndtryk bare er en tom formalitet. Men
hvor ville meget være vundet, om menne-

skene kunne lære at omgås anstændig med hinanden.“ Dermed mente han, at ovennævnte formalitet nok var en tom gestus, men at den inderst inde havde et formål, at opdrage.

GLÆDELIG JUL er vel også en formalitet, der ofte bliver udtalt uden tanke på dets rækkevidde. Alligevel tror jeg, at meget vil være tabt og meget forandret den dag, da dette ønske ikke mere lyder iblandt os - derfor skal det igen lyde til jer alle:

GLÆDELIG JUL - VELSIGNET JUL.

„Familien på Brejdablik“.

☆

FRED!

„Fred på jorden . . .“ lød det fra englenerne til hyrderne på Bethlehems marker den første julenat.

„Fred på jorden . . .“ lyder det fra englenerne til os, der skal opleve julen 1966, og således har det lydt i årene imellem.

Hvad blev der? - Fred?

Vi må svare: Krig på krig, ondskab, uro, misundelse og had nationer og mennesker imellem.

Der blev ikke fred på jorden. Der blev ikke fred mellem vore medmennesker og os. Hvorfor? Var det da ikke et velment ønske, englenerne forkyndte hin julenat? Jo, det vidner netop julen om. Hvis ikke Gud havde ønsket fred på jorden, så havde Gud ikke sendt sin søn herved på den jord, som vi mennesker har gjort til ufredens rige.

Jo, Gud ville og vil „Fred på jord“, men der skal to parter til at slutte fred. „Fred på jord“ var et tilbud fra Gud til os. Den fornemste opgave for os må da være at række hånden ud og slutte fredspagten med ham.

Vor julehilsen til jer gamle elever vil vi da sammenfatte i et vers af den sang, vi vist alle synger meget i dagene før jul:

*Oh kom til os alle, du højtidens drot,
om lokken er gylden, om håret er gråt!
Udbred dine hænder, mens lysene brænder,
og skænk os din fred,
thi evig, ja, evig er glæden,
når du følger med.*

Glædelig jul og godt nytår!

Lisbeth og Bjarne.

Hilda og Ejvind Svendsen.

☆

Det var min hensigt

at skrive en artikel til vort elevblads decembernummer. Dette er jeg blevet forhindret i; jeg er f. t. gæst på et sygehus, men venter snarlig udskrivning.

Nu må der en hilsen af sted til venner og forhv. elever fra N.N.H. og N.N.E.

— Juletravlheden er vist allerede ved at sætte ind og vil traditionen tro forstærkes i de kommende uger og dage, sådan som det sig også hør og bør være. Vi holder jo trods alt af denne travlhed, der til tider næsten udarter sig til jag.

Dette kan give og har givet anledning til mange hånde tanker og spekulationer, til tider vel også samvittighedsnag. Vi spørger ind imellem: Er det mindre væsentlige ved vor julefest blevet det mest væsentlige?

Dette må ikke ske, inderst inde har vi det jo sådan:

„HAM vil vi synge vor julesang,
og er den så kun svag,
det er dog vort hjertes efterklang
af engelens bud i dag.“

D. d. S. nr. 91, v. 9

Denne vilje til at synge Ham en julesang må have sammenspil med vor bøn og vort arbejde.

En hjertelig hilsen med ønsket om en god jul og et velsignet nytår for jer alle.

Laurits Kaag,

Sletterhagevej 37 st., Risskov.

En julehilsen fra Fyn

Vi er blevet bedt om at skrive en julehilsen til venner af og forhenværende elever fra N.N.H. og E. Det gør vi meget gerne, selv om vi også er forhenværende.

Som det vel er bekendt, rejste vi fra Nr. Nissum til Fyn til Tommerup Højskole, hvor vi havde været før. Da vi kendte stedet, havde vi let ved at falde til her. I den første tid boede vi på skolen, men i juli måned var vort nye hus færdigt, og vi flyttede ind hernede på Nyvej. Det er en ny vej, og det bærer omgivelserne i høj grad præg af, men vi bor dejligt.

Efter sommerferien begyndte Torsten at gå i skole, og han er glad for det. Det er nu noget af en milepæl den første skoledag. Det er muligt, at forældrene føler det fuldt så meget som børnene. Vi har det ellers godt alle fire og befinder os vel.

Vi tænker tit på de gode venner, vi fik, i de 2½ år vi var i Nr. Nissum, dels iblandt de 5 elevhold og dels iblandt andre, der havde tilknytning til skolen. Vore tanker går også til jer nu ved juletid 1966, og vi er glad for på denne måde at få lejlighed til at sende jer en hilsen.

Ved juletid for 26 år siden skrev Kaj Munk:

*Der skinner et lys fra en stjerne
igennem natten herved.*

*Der lyder en tone fra himlen
til jorden om fred, om fred.*

Der var særlige forhold dengang, men det gælder også i år, at der lyder en tone fra himlen om fred, om Guds fred, som Gud giver, og som er uafhængig af tidernes skiftende forhold og menneskenes forskellige levevilkår. Det er dette budskab, vi nu igen skal få lov at lytte til og glædes over. Mennesker døjer måske med at holde fred med hinanden, men det, julebudskabet fortæller, er, at Gud har tilbudt fred mellem sig og os, og dette tilbud står Gud ved også i dag. Gud tænker freds- og ikke ulykkestanker om os.

Derfor lyder det - frygt ikke - også nu i julen 1966. Måtte vi så tage imod dette tilbud og lad os bede med Kaj Munk:

*Bliv ved, du ensomme stjerne,
at sende dit lys mod jord,
til hjerterne dog omsider
bøjer sig dybt og tror.*

Med dette sender vi de bedste ønsker om en glædelig jul og et godt 1967.

*Hans Jørn, Torsten, Grethe
og Børge Østerby.*

☆

Vælg i dag, hvem du vil tjene, Kristus eller mørkets drot?

Hvor disse linier siger meget til os. Tænker vi rigtig over det, når vi synger disse linier? Det skulle helst blive til handling for os. Vi står i et *enten - eller* her i livet, hvad vælger du og jeg?

Os, der synes, vi kan kalde os kristne, hvor tit falder vi ikke og prøver på at gå udenom der, hvor du eller jeg skulle have været et vidne om Jesus Kristus.

Hvor er det godt, vi har en Gud, der elsker os og derfor sendte sin søn til jord. Ham kan vi komme til med alt, hvad vi har på hjerte og bøje vore knæ og bede ham om kraft til at styrke os i hverdagene.

Nu går vi julen i møde med al dens travlhed. O, hvor vi alle let kan blive revet med i den travlhed. Det gør heller ikke noget, vi har travlt og nok at se til, når blot vi ikke glemmer, *hvorfor vi fejrer jul. Jesu Kristi fødsel.*

Nu vil jeg da ønske for alle, at vi må gå julen i møde med disse ord i sinde.

*Kom Jesus vær vor hyttegæst,
hold selv i os din julefest.*

R. H. elev s. 63.

Den 3. november

for 51 år siden, var jeg en af de 21 unge mænd, der gik ind ad Nr. Nissum højskoles dør for at begynde på et 5 mdrs. ophold. Det var jo spændende at se alt det nye, og jeg tænkte: „Hvad mon jeg oplever her?“

Først hilste vi på lærerstaben, forstander Krogsøe, landbrugskandidat Rasmussen, lærer Pedersen, lærer Andersen, lærer Jensen, lærer Thomsen, lærer Helligsøe og lærerinde frk. Jensen. De var alle til tjeneste for at bringe os visdom i sind, tanker og hjerte.

Det kan jo synes, at det var mange - eller en stor lærerflok til så lille et elevtal, men de samme lærere virkede jo også som lærere på seminariet, som lå ved siden af højskolen. Det var jo i gamle dage, da højskolen lå i det, der nu kaldes Seminariebyen, altså højskolen var der før seminariet.

Mange tanker havde krydset mit sind fra afrejsen og til skolen. Det var ikke alene for at få udvidet mit kendskab til geografi, historie og fysik m. m., der var et spørgsmål mere, som jeg i længere tid havde gået og rumlet med. Det overgik alle andre spørgsmål. Det var Guds kaldende røst, der sagde

til mig, at der var noget, jeg manglede, og dette følte jeg tilfulde. En aften kom lærer Pedersen og bankede på min dør. Han kom ind, og vi talte sammen om Math. kap. 7, og jeg kan sige med salmisten: „Snorene faldt mig på de lifligste steder, og en dejlig arv tilfaldt mig.“

Til dig, der i dag sidder på højskolens bænke, vil jeg sige: „Brug tiden vel! Den kommer aldrig tilbage.“ Denne skønne ungdomstid sammen i 5 mdr. Senere i livet kan I glædes ved at lade tankerne gå tilbage til denne tid. Glem ikke at takke for det land, som blev dit, og som du vil værne.

Nu ind under jul lyder de skønne ord: „Hjem til jul“. - Lad os takke Gud for, at hans kærlighed til hele menneskeheden omfatter os alle - for hjemmet her - og for hjemmet hist.

Glædelig jul og et velsignet nytår ønskes alle elever og hele lærerstaben; ja, alle, der på en eller anden måde har tilknytning til Nr. Nissum høj- og efterskole.

En gammel elev.

S. L. S., Sjørlev.

8 eller 10 mdr.s efterskolekursus fra 1. august

Vi regner med at begynde med 8 eller 10 måneders kursus for efterskoleelever fra først i august, og vi regner med at begynde næste sommer i 1967.

Program og fagdeling bliver uforandret, men der bliver tid til at lære noget mere i de enkelte fag. Selv om vi slider både dag og aften, kan 5 måneder jo nok siges at være en kort skoletid.

Fortæl denne nyhed til alle, der har børn i 14-17 års alderen, og skriv til os snarest, hvis

I er interesserede. Vi ønsker, at vor skole skal tjene hjemmene og ungdommen bedst muligt.

Vi modtager dog stadig med glæde indmeldelser til 5 mdr.s efterskole fra maj og novbr.

Højskolen tegner pænt til sommer, men efterskolen tegner ret småt, og så var det, at tanken kom til os om et længere kursus fra august. Vi tager elever fra 7., 8. og 9. klasse. Realisterne bør måske hellere tage højskolen, hvis de har alderen dertil.

Vor venligste hilsen til alle vore læsere.

A. Kr.

Juleaften

Når jeg tænker tilbage på denne måned, er det næsten ikke til at fatte, at den er gået så hurtigt. Det er jul nu. For knap en måned siden syntes jeg, at der var frygtelig lang tid til jul, men pludselig er de 24 dage gået.

Hvorfor er dagene gået så hurtigt? kan man så spørge sig selv. - Jo, jeg har haft travlt med at få alt færdigt til juleaften. Alt skal se pænt ud - både ude og inde. - Julegaverne køber jeg altid i god tid, det er ikke rart at komme bagefter. Lidt knas og nødder køber jeg også. Hele december måned er faktisk spændende. Da har man adventskrans, og man tæller dagene ned ved hjælp af julekalenderen. Forventningen sti-

ger mere og mere, efterhånden som dagen nærmer sig.

Stuen er festligt pyntet med lys og grankviste; i det ene hjørne har jeg arrangeret en lille skov af mos og små grankviste. Der er en dejlig duft af skov i hele stuen, gennem køkkendøren trænger duften af rødkål ind. Det er snart spisetid.

Mens jeg sidder ved festmåltidet, flyver tankerne hid og did. Jeg tænker, at om få dage er julepynten væk. De fint pyntede butiksvinduer og gaderne med de mange lys bliver triste og grå. Faktisk bliver jeg lidt trist til mode. Hvad er der i grunden ved julen, når alt kommer til alt? Mon alle men-

*Haven i sne
vinteren 65-66*

nesker er glade juleaften? Og forstår de mon, hvad det er, som er det særlige ved julen? Hvad er det, der gør, at jeg med forventning ser hen til denne højtid?

Hvad var nu det? Jo, nu husker jeg det tydeligt. Det var en juleaften, noget lignende denne, jeg havde en mærkelig og forunderlig drøm.

„Det bankede på døren, og ind trådte en gammel mand. Jeg kunne straks kende ham. Han var sær, sagde folk - og der var vist noget om snakken. Folk mente, at han gik oppe om natten, idet der altid var lys i hans stue det meste af natten. De fleste var lidt bange for ham, han kom ofte cyklende med en flaske i baglommen. Der blev hvisket i krogenerne, at han havde begået en forbrydelse engang. Ingen vidste dog rigtig besked.

„Er du bange for mig“, spurgte gæsten. Jeg var faktisk lidt bange for ham, men sagde ingenting. „Du behøver ikke at være bange for mig“, fortsatte han, „jeg vil intet ondt i aften, det er jo juleaften!“ Havde det været en hvilken som helst anden aften, havde du måske haft grund til at være bange. Jeg ved godt, at folk snakker om mig; mange er vist også bange for mig. Når jeg er fuld, er jeg heller ikke sjov at være i selskab med, da ved jeg nemlig ikke selv, hvad jeg gør.

I fuldskab slog jeg engang en kammerat ihjel. Politiet kunne intet gøre mig, for der var ingen vidner. Efter den tid har jeg drukket alt det, jeg har kunnet få fat i. Jeg går aldrig mere i byen og drikker, men sidder

hjemme i min stue. Ofte drikker jeg mig gennem en lang nat - min samvittighed vil ikke lade mig i fred.

I aften er det juleaften, og hvor mærkeligt det end lyder, så har jeg fred i sindet. Også til mig er julen nået. Mens jeg lå og sov i en rus, syntes jeg, at jeg hørte nogen synge: „Os er i dag en frelser født“. Med ét blev jeg ædru. Jeg fandt nogle lysstumper frem og hentede den gamle og støvede bibel ned fra hylden - det var mange år siden, jeg sidst havde læst i den. Pludselig kunne jeg huske barndomsjulen, hvor far læste juleevangeliet. Hvad mere der skete, kan jeg faktisk ikke forklare, det er noget, som skal opleves; alligevel kunne jeg ikke lade være med at fortælle nogen om min oplevelse, jeg føler mig som et helt nyt menneske igen efter de mange ensomme år. Nu tør jeg tale med mennesker igen. Jeg er ikke bange for flasken mere, for det gamle er glemt, jeg kan begynde at leve et nyt liv.“

Denne drøm har jeg tit tænkt på siden. Der er noget forunderligt og uforklarligt ved julen. Der sker de mærkeligste ting om julen. Man har hørt om jul midt i en skyttegravskrig, hvor de kæmpende har holdt jul sammen midt ude i Ingenmandsland. Det må være, fordi der bringes et budskab denne specielle aften. I barndommen har næsten alle oplevet julen i al sin glans, det sætter uvægerlig dybe rødder. Selv det hårdeste menneske tøs let op, når der kimes til julefest. Og der bliver juleglæde.

Poul R. Henriksen, 58-59.

Nr. Nissum Højskole og Efterskole

et sted - hvor unge mødes til dygtiggørelse gennem skolens daglige undervisning.

et sted - hvor unge samles til fælles glæde, og kostskolelivet danner baggrunden.

et sted - hvor unge oplever glade ungdomsdage, der siden vil stå som gode minder.

Fra Lohses forlag er følgende hefter udsendt

Børnenes Julebog,

Redigeret af Erik Christoffersen.
95 sider. Kr. 4,75.

Hjemmenes Julebog.

Redigeret af Harald P. Madsen.
103 sider. Kr. 6,75.

De Ældres Julebog.

Redigeret af Ingeborg Biering.
32 sider. Kr. 2,75.

Julestjernen.

40 sider. Kr. 3,50.

I et meget smukt og helt til den gode tradition svarende udstyr foreligger nu den syvogtredstyvende årgang af den statelige julepublikation „Julestjernen“ (H. Lohse, Varde - Lohses Forlag, Kbhvn.), redigeret af redaktør Ernst Fr. Hansen og med tegneren Viggo Bang som ansvarshavende for det kunstneriske. Hele tonen i „julestjernen“ slås smukt an af tegneren Axel Mathiesen, der er mester for det gode og festlige omslag med billedet af den lille pige i rød anorak, der henter de første juleroser ind fra den snedækkede have, og med billedet af „Kongernes tilbedelse“ af Giotto som illustration til

denne årgangs julebetragtning: „Den mærkværdige Jul“, skrevet af domprovst S. Nepper Christensen.

Forlaget „Mod Jul“ har udsendt følgende:

Juletoner.

Redigeret af Riis Olesen. 144 sider. Kr. 6,75.

Mod jul.

Redigeret af Riis Olesen. 128 sider. Kr. 5,00.

Julelys.

Redigeret af Riis Olesen. 64 sider. Kr. 4,00.

De næste 25 år.

256 sider - 27,50 kr.

En god julegaveidé eftersøges ofte. Mange mennesker vil blive glade for denne bog. Anbefales på det bedste.

Første del „*Politimesteren fortæller*“, udkom i november 1965 og blev så godt modtaget af den danske læseverden, at den måtte trykkes i tre oplag (ialt 8.400 eksemplarer). En anmelder skrev om denne bog: „Vagn Bro's fortælleevne som skribent er ikke mindre, end når den udfolder sig fra talerstolen.“

Anden (og sidste) del, „*De næste 25 år*“, omhandler tiden fra anden verdenskrig til i dag. Vagn Bro behandler her en række væsentlige begivenheder i dette tidsrum, og det omfattende persongalleri indeholder korte omtaler af kendte såvel som mindre kendte mennesker, som har krydset Vagn Bro's vej.

„*De næste 25 år*“ er en særpræget, munter og dog alvorlig skildring af Danmark i dette århundrede.

Nr. Nissum Højskole og Efterskole

tilbyder følgende kursus:

Før unge mænd og kvinder nov.-marts

Højskoleafdeling for mænd og kvinder.
Forkursus for sygeplejehøjskolerne nov.
januar.
Landbrugsafdeling.
Efterskole for 14-18 årige unge mænd.

Før unge kvinder maj-sept. (maj-juli).

Højskoleafdeling.
Husholdningsafdeling.
Forkursus for sygeplejehøjskolerne.
Efterskole for 14-18 årige.

Foruden almindelige skolefag tilbydes følgende valgfrie fag: Maskinskrivning, kemi + fysik, kjolesyning, sprog, matematik, maskinlære, landbrugslinie for efterskole drenge og idrætslinie med boldspil. — Se nærmere andet sted i bladet ang. 8 eller 10 mdr.s efterskoleophold fra 1. aug.

Skriv til skolen efter nærmere oplysninger.

Eleverne
opfører julespil

Siden sidst

Det går endnu, skrev jeg i sidste blad, og det gør det endnu, så vi får nok en god vinter igen til glæde for alle parter.

Skolemæssigt er vi kommet nogenlunde i gang. Der er nok at tage fat på, og skolebøgerne er indholdsrige, når de blive åbnet. Heldigvis har hovedparten af eleverne den indstilling, at der skal læres noget. Spørgsmålet bliver så: „*Kan fodermesteren og hans medhjælpere servere kraftfoder og grovfoder i den rette sammensætning, så appetitten bevares og produktionen derved øges?*“ Dermed er sagt, at fællesskabets betydning er uhyre betydningsfuldt for os alle.

Vi har ikke været på udflugter endnu, men det kommer. Turen til Harzen er berammet til ugen 9.-14. januar. Vi håber som altid på fint vejr og en god tur.

Eleverne har valgt redaktion, og avisen er udkommet nogle gange. - Dens kvalitet er god. Desuden er der valgt elevråd til varetagelse af såvel elevernes som skolens tarv og trang.

Gymnastiksalen er optaget alle timer. - Hobbyrummet ligeså. Der er normalt 4 fuldt besatte hold med, når vi spiller håndbold i

den dejlige Limfjordshal i Lemvig. Havde den blot ligget her.

Vi regner med julefest den 21. decbr. og afrejse på juleferie den 22. decbr. Juleferien slutter den 3. januar. Dens korthed skyldes, at påsken kommer så tidlig i 1967.

Hvis I oplever noget nyt, eller mindes noget gammelt, eller får en god idé; måske er utilfreds med noget, bl. a. bladet, så omsæt det i ord - og i gerning - ved at sende det til mig. Vort elevblad skulle gerne vedblive at være et levende blad, og dertil kan I selv yde en hel del.

Angående byggesagen kun dette. Vi venter stadig på nogle beregninger. De var lovet omkring 1. novbr. 1966. Det ser ud til, at visse folk har en anden tidsregning end vi almindelige mennesker. En byggesag er ikke en spiritusprøve, men i sandhed en *tålmodighedsprøve*. Man kan passende øve sig på sangen: „Giv tid, giv tid . . .“ *Ths. M.*

En elev

mere kan vi altid have - og en elev er en god gave at give sin skole.

Vinteren 1966-67

Øverste række fra venstre: Henning Hansen, Køge. Aksel Sørensen, Løvel. Holger Clemmensen, Trabjerg. Anton Nygaard, Linde. Jørgen Nielsen, Skinnerup. Johannes Sørensen, Farre. Anders Josefson, Aulum. Erik Jørgensen, Aulum. Tage Sørensen, Klim. Henning Bach, Mammen. Jens Ejvind Lagusen, Vildbjerg. Per Clemmensen, Trabjerg. Hans S. Jensen, Naur.

5. række fra venstre: Kaj Damgaard Pedersen, Hjern. Axel Lodbjerg, Søndervig. Erling S. Jensen, Houe. Hans Peder Ilkjær, Hygum. Kurt Damgaard Pedersen, Hjern. Vagn Tanderup, Estvad. Evald Videbæk, Haunstrup. Anders Krabbe, Uglev. Anders Bent Fyllgraf, Pederstrup. Frants Dauranum, Thule. Henrik Bech, Itivdlev. Ejnar Lystbæk Jensen, Lomborg. Kristian Birkmose, Bonnet.

4. række fra venstre: Orla S. Pedersen, Strucr. Knud Lynggaard, Nors. Jens Nielsen, Sønderhå. Ludvig Alaufesen, Egedesminde. Kristian Jepsen, Serup. Ove Rasmussen, Haunstrup. Søren Harry Christensen, Ålborg. Hanne Thuen, Hallund. Ulla Jacobsen, Hammerum. Jonna Kjelsen, Rørbæk. Ruth Bjerg Madsen, Møborg. Valgerdur Jønsdottier, Island. Inger Sørensen, Resen.

3. række fra venstre: Marianne Kingo. Preben Jørgensen, Gamby. Kjeld H. Nielsen, Houen. Villy Holm, Ejerslev. Gustav Byskov Nielsen, Fou-sing. Anders Stadel Nielsen, Hvinningdal. Bendt Østergaard, Bjerringbro. Helge Larsen, Stauning. Vagn Larsen, Tolstrup. Margrethe Sørensen, Hallund. Lene Kristiansen, Sdr. Rind. Anna Marie Næsted, Skive. Margit Andersen, Holstebro. Anne-Lise Nielsen, Hundested.

2. række fra venstre: Else Marie Jacobsen. Sonja Christensen. Jytte Hauge. Kirsten Krestensen. Fru Svendsen. Lisbeth. Bjarne. Fru Kristensen. Forstander Kristensen. Fru Noe. Frk. Jeppesen. Fru Vestergaard. Lene. Ole. Vestergaard. Fru Mogensen. Mogensen.
Forreste række: Johnny E. Pedersen, Fredensborg. Asger Thorman Nielsen, Trust. Ove Andersen, Søgårde. Svend A. Norup, Horsens.

En flink pige søges til februar

Hun kan efter eget ønske blive køkked-pige, bagepige (hjælper i køkkenet) eller stuepige. Else skal i lære, og Jytte skal på sygeplejehøjskole til februar. Vi har fastet én til februar, men vi skulle meget gerne have én mere.

Agnes og A. Kristensen.

✧ Højskolepost

VORE MØDER

- 20. decbr. Herning KFUK. Ths. M.
- 21. januar. Skarriid. Ths. M.

HØJSKOLEAFTEN I HOBRO

lørdag d. 21. januar med forstander Jef Tange, Rønde, som taler.

HØJSKOLEAFTEN I HJALLERUP

lørdag den 14. januar med forstander Frits Larsen, Hou, som taler. Emne: Livets hemmelighed.

TIL ALLE 63'er!

De to gyldne lænker, vi fik i gang sommeren 63, er desværre bortgået. Det er vel ikke meningen, at en skal have dem hele tiden? Det ville jo være dejligt, vi alle kunne få gode af brevene. Jeg håber da ikke, lænkerne er rustet fast. I, der har dem, vil I ikke godt sende dem til mig, så vi kan få dem i gang igen. Det tror jeg, vi alle glæder os til. Tak! - Hilsen.

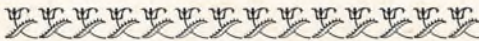
Ruth Holmgaard, De gl. Hjem, Skjern.

VANDREMAPPERNES BESØG

- 6. oktober: „Venskabsringe“ 63-64.
- 12. november: „Sanglærken“ 1940.
- 19. november: „Førglemmigøj“ 64-65.
- 25. november: „Solsrålen“ I 1956.

Navnene er kønne, men indholdet tilsvarende.

Tak. A. Kr.

Den nye byggesag

„Limfjordsminder I“ 1947 v. Lilly Nielsen 15 kr.
 Model 1958-59 100 kr.
 Til fradrag på selvangivelsen 1100 kr.

For ialt 1215 kr.

meddeles med hjertelig tak kvittering. Tidligere indkom 53.680 kr. - Ialt 54.895 kr.

NYTÅR

En vise, der vandrer, en klokke, der slår,
 så er omme det gamle år.

En klokke, der ringer, et ciffer, der flytter.
 Mennesket standser og spørger og lytter.

Øgt eller ødt? Spildt eller sparet?
 Mennesket spørger. Hvem giver svaret?

- Du, som har travlt med dit fattige *selv*,
 se dig en stund mod det evige hvælv.

Stjernerne lyse, højt og frit,
 lyse og vandre.
 Alt det, du kalder dit,
 det skulle lyse for andre.

En viser, der vandrer, en klokke, der slår,
 Så er det inde, det nye år.

Hilst af raketter og festfanfarer.
 Spørgen og spejden; men ingen svarer.

Vækst eller visnen? Tab eller vinding?
 Rosernes krans eller tjørn om din tinding?

Kun et er fornødent. Grubl ikke mer.
 Der banker et hjerte bag alt, hvad der sker.

Din sjæl skal modnes mod evighed.
 Gå tillidsfuld fremad
 i takt med Guds tanke. Om op eller ned,
 så går det dog hjemad.

Mads Nielsen.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1963 Frk. Anna Grethe Rasmussen, Weysevej 9,
 Herning.
 1962 Frk. Gerda Mikkelsen, Grædstrup pr.
 Brædstrup.
 1962 Frk. Kristine M. Sørensen. - Fru Kristine
 M. Høj, Læsøgade 37 A, Horsens.
 1962 Frk. Gerda Sørensen, Grønnegård, Ravnstrup,
 Viborg.
 1958 Frk. Eva Hald, Baggensens Allé 36,
 Esbjerg.
 1955 Fru Milda Mikkelsen, Engdraget 11,
 Hammel.

Vinterskolen:

- 65-66 Peder Tanderup, Lille Nygård, Ejsing,
 Vinderup.
 65-66 Sygeplejeelev, frk. Martha Sønderby, Amts-
 sygehuset, Lemvig.
 65-66 Jens Chr. Lystbæk Jensen, Gl. Roesgård, Rom,
 Lemvig.
 64-65 Frode Ebbesen Møller, „Bjerregård“,
 Vridsted, Skive.
 62-63 Niels Buelund Madsen, Elmealle 34, Kibæk.
 61-62 Viggo Kjeldsen, Pilbjerg, Naur, Holste-
 bro.
 58-59 Kurt E. Nielsen, Hornvangen 53, Esbjerg.
 57-58 Frede Bilberg, Lønborg.
 56-57 Jørgen Munk, Vodstrup.
 53-54 Niels Chr. Jensen, Mågevej, Støvring.
 41-42 Diakon Nyrup Lyngsø, Nørremarksvej 36,
 Vejle.

Benyt juletiden

til at lægge et godt ord ind for vor skole, når
 du møder unge i højskole- eller efterskole-
 alderen.

Udgivet af Nr. Nissum højskoles elev- og venne-
 forening. - Redigeret af højskole- Ths. Mogensen.

M. CHRISTENSENS BOGTRYKKERI - STRUER 1808 OS

FRYDERIKSBERG ALLE 22
 STATENS PÅD STUDIESAMLING
 HR J KRISTENSEN